

АТАЛАНЫ Анатолий

Таулан bla Айжарыкъ

Ахыры. Аллы газетин 5-чи
бүгүн көндерлеринде.

Кыйандын келди кыйынтышын,
Бүгүн туртуу, кыйынтып!
Билим нер түрдүк тиозон,
Жирек кылышкан изоюн?

Сен – кыйандын, мен – эгеч,
Алай побегенбиз ке!
Кыйандын чыкыд бу палак?
Нек бердиш айлах?

Нек хатындын аяна,
Былай тэртэе маңта?
Нек бердиш бу санынуу?
Кимде эттим дауну?

Деп, жылды, тысыксыды,
Бир берен амам жарасын.
Не эттере билим, жаш
Эншиге ийнеди баш.

Андан арка көйткүн айтды:

- Насып чөрөни – жашы,

Кийик болуп жашын,

Бүркүлдүп кийик ашынык.

Кийандында деп билисен,
Этгенимес деп көлөнгөт.

Тюшумес эзик туякызгы...

Не дерисе бу затык!?

Нек туртасындын бүкүрүү,

Менин жаның сундурун

Жаралын амам, ким бисин.

Аллах понгын кечин!

Жанын, саным күзүрүү,

Жиреким а – улууд!

Сен – кыйандын, мен – эгеч,

Бир берин таныңды ке!

Тынгындын турул, тээсон,

Айтды Таулан да сөзөн:

- Мен – кыйандын, сен – эгеч,

Бир атадан, анданад

Тугынбыз да, арада

Гонижаксан артаякъ,

Шам Манкырса кыйтайт.

Алпа, вана да анда

Кыйандын алымы,

Алагыза да айтайты,

Сөзлөрине кыйайтып.

Ишленгнени – кызанча

Барды быт, таараса.

Бир ыралы – күнломде,

Кирил – күнбюлөндө,

Анда барды бир дүрүн,

Мындан күйнүн ойнту.

Айланганда уулуда,

Тапанды жүгүртүлүп.

Биоге болуп көшүшү.

Мен саң кыйадарда, санга

Жиреким көнчүгүн,

Сынчында кынчындык.

Сен бир көндө Айкаркъ.

Жок көн алды Таулан,

Кызылар, жоли түрүн

Мурах, жарыл, зечин,

Кызылар – эт көсин.

Дорбундан чынтыг бара,

Артка айланып, кыйад,

Жерден таша алдына,

Дорбун таша сыйыда.

«Биз син харам этик-

Былайдан узакъ кетдик!»

Дедиле, көнчен, алдан,

Уаажык жүлдүздүлүп.

Эт жантын түлек,

Мигли таңа таупул,

Кетдиле жола жорык.

Болгын шиге тошончай,

Тишинороте да скоймай,

Атабий, жылай зөнн.

Кызылар – эттеги кесин:

«Кыйынтынъыкъ» тошончай,

Бир көн жана кийин,

Сынчында кийин,

Сы

